

דף סד.

עין משפט א.

יו"ד סימן פג סעיף ח

ח. יא. ביצי דגים אם היו שני ראשיהם עגולים ועבים ככדים או חדים טמאים. ואם אחד כד ואחד חד שואל לישראל המוכר אם אמר לו אני מלחתים והוצאתים מדג טהור אוכלן על פיו, אבל אמר לו רק טהורים הם אינו נאמן אלא א"כ הוא מוחזק בכשרות.

ח. יב. עכשיו פשט המנהג לקנות ביצי דגים בסתם בין שלימים בין נמוחים אפי' מן הנכרי ובלבד שיהיו אדומים ^ה אבל השחורים אין אוכלים אותם כלל.

עין משפט ב.

יו"ד סימן פו סעיף י

י. יג. אין מוכרין ביצת נבילה וטריפה לנכרי שמא יחזור וימכרנה לישראל אלא יטרפנה בקערה וימכרנה לנכרי.

י. יד. מותר לקנות פת מגוי טרופה בביצה במקום שאין נזהרין מפת גוי כיון שלא רואים הביצה טרופה ביד הגוי אין חשש שקנה אותה מישראל שמכרה לו טרופה כי היא נבילה או טריפה.

הגה: י"א שאין למכור ^ט ביצת נבילה וטריפה אפי' טרופה לגוי כיון שעכשיו נוהגין לקנות פת גוי טרופה בביצים.

עין משפט ג.

יו"ד סימן פו סעיף א

עיין לעיל דף סג: עין משפט ה.

ח. והטעם דודאי הקדמונים שהנהיגו כך חקרו בדבר ומצאו שבאדומים אין שום מין טמא. כ"כ הב"י. וט"ז ס"ק י"ב.

ט. והש"ך בס"ק ל' כתב דאפי' במקום שאין נזהרין בפת גוי מותר למכור לעכו"ם ביצה אסורה טרופה. וכן הסכים הפר"ח באות כ"ח.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרם בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד.

יו"ד סימן פו סעיף ח

ה. יא. ביצת עוף טמא שהתחיל האפרוח להתרקם בה לוקין עליה משום שרץ העוף^י.

ביצי עוף טהור שהתחיל האפרוח להתרקם בהם ואכלם מכין אותו מרדות.

דף סד:

עין משפט א.

יו"ד סימן פו סעיף ח

עיין בסעיף הקודם

יו"ד סימן פו סעיף ב

ב. ב. דם ביצים אם ידוע שהתחיל להתהוות בו צורת האפרוח חייבים עליו אבל אם אינו ידוע שהאפרוח מרוקם אין חייבים עליו, אבל חכמים אסרוהו.

עין משפט ב.

יו"ד סימן פו סעיף ב

ה. ז. ביצת עוף טמא שנתבשלה עם אחרות אם היא בקליפתה אינה אוסרת^ב ואם היא קלופה אוסרת^ל. ה"ה אם היא נקובה^מ או סדוקה^נ

י. טור בשם הרמב"ם מדין ביצת שרץ, מחולין ס"ד.

כ. שאינה נותנת טעם רק מיא בעלמא ואין כח האש להוציא גוף האיסור ממנה משא"כ בביצת אפרוח שיש שם איסור כל מה שיוצא דרך קליפתה אוסר אחרים. ט"ז ס"ק ט'. ואם היא בקליפתה מעיקר הדין אפי' חדא בחדא מותר מ"מ צריך שיהיה רוב מדרבנן. כף החיים אות מ'.

ל. אפי' אם המותרות אינן קלופות רק האסורה קלופה אסור. ט"ז ס"ק י', ודלא כהב"ח. ואם המותרות קלופות והאסורה אינה קלופה גם בזה יש לאסור. הפר"ח אות י"ב, מ"מ מתשובת הרשב"א בסי' מ"ו משמע דבכה"ג מותר, וכ"מ בט"ז שם ומסתימת מר"ן השו"ע שרי.

מ. הגם שכל הביצים יש להם נקבים זה שאני שזה בטבע אין בהם חיסרון.

נ. כ"כ הזבחי צדק באות כ"ח.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

דינה כקלופה וצריך ששים ואחת **ס** ביצים של היתר כנגדה לבטלה **ע**, ואפי' אינה שלמה רק טריפה.

ה. ח. נתבשלה בתבשיל של היתר א"צ אלא ששים **פ** מן התבשיל לבטלה. ביצה שיש בה אפרוח או דם **צ** אוסרת המתבשל עמה אפי' אם אינה קלופה.

הגה: קליפות האיסור מצטרפים עם ההיתר לבטל האיסור **ק** וכ"ש קליפות ההיתר.

יו"ד סימן סו סעיף ז

עין משפט ג.

ז. ח. ביצים שאינם של זכר **ר** ואין אפרוח נקלט בהם לעולם, והם נקראים ביצים מוזרות מותר לאכלם **ש** ובלבד שיזרוק הדם בכל מקום שנמצא.

- ס.** משום שיש ביצים קטנות ויש גדולות ואינם שוות ע"כ הצריכו ס"א. כף החיים אות מ"ז. וזהו לדעת השו"ע, אבל הרמב"ם בפ' ט"ו ממאכלות אסורות דין י"ט כתב הטעם מפני שהיא בריה בפני עצמה עשו בה היכר והוסיפו בשיעורה ולפ"ז אפי' בתבשיל צריך ס"א כנגדה, ויש להחמיר כשני הטעמים. ש"ך ס"ק ט"ז. מיהו י"א דביצה אינה בריה אלא אם יש בה אפרוח.
- ע.** היינו לבטל הטעם אבל לבטל הביצה בעצמה אפי' נתערבה באלף כולן אסורות. ב"י. וש"ך שם.
- פ.** ולטעם הרמב"ם באות י"ז צריך ששים ואחד גם בתבשיל.
- צ.** היינו במקום האוסר, כמו בסי' ס"ו סעיף ד' שהדם על החלמון או בקשר.
- ק.** ובמקום שאין הפ"מ אין לצרף הקליפות. ש"ך ס"ק י"ח. כמו בסי' צ"ט סעיף א' בהרמ"א לענין עצמות.
- ר.** ואפי' באים מזכר אם הם מוזרות שלעולם לא יצא מהם אפרוח מותרים אם זורק מהם הדם. כף החיים אות ט"ל.
- ש.** וכתב בכף החיים ולא שמענו ולא ראינו שאחד אכל ביצים מוזרות, ורוב הביצים הם מזכר ואין ידוע איזו היא דספנא מארעא וע"כ לא שייך אצלנו דספנא מארעא. אות מ'. אך היום בזמנינו כל הביצים ובודאי רובא דרובא ספנא דארעא הם ולא מזכר ונקבה.

עין משפט ד.ה.

יו"ד סימן כו סעיף ג

ג. נמצא בביצה טיפת דם זורק הדם ואוכל הביצה^ה, והוא שנמצא בחלבון אבל אם נמצא בחלמון אסורה^א כל הביצה^ב.

הגה: י"א דאם נמצא על קשר החלבון^ג, וגם הדם נתפשט כל הביצה אסורה, וי"א דאפי' לא נתפשט רק נמצא על הקשר הביצה אסורה, ומזה נתפשט המנהג לאסור ביצה שיש בה דם^ד ואין מחלקין בין חלבון וחלמון.

הגה: ובמקום שנוהגים להקל ולזרוק הדם יש ליטול כדי קליפה עם הדם.

ת. ובבן איש חי פ' טהרות אות ה' כתב דמנהג עיר בגדאד לאסור בכל גוונא, ומנהג העיר חברון כדעת מר"ן דאם נמצא בחלמון לוקחים צמר גפן ואם יצאה הדם ונשאר הקרום שעל החלמון שלם אוכלין הביצה. כף החיים אות ו'.

א. דלדעת מר"ן והגאונים יצירת האפרוח מן החלמון וע"כ מחמירין בו יותר אבל לדעת הרא"ה והרוקח יצירת האפרוח מן החלבון וע"כ מחמירין בחלבון יותר לדעתם. ובנמצא בחלמון אפי' בביצה בת יומא אסורה דלא פלוג. ב"י. ולדעת האוסרין גם בחלבון ה"ה אם היא ג"כ בת יומא.

ובביצה גמורה במעי התרנגולת ונמצא בה טיפת דם אם גם בה גזרו חכמים הדבר בפלוגתא. כף החיים אות י'. וביצה שיש בה דם מותר למוכרה או ליתנה לגוי. שם באות י"א.

ב. לפי שהאפרוח מתחיל להתרקם מכל הביצה. ש"ך ס"ק ה'. ודם האפרוח אסור מן התורה, לדעת מר"ן בסעיף ב'.

ג. גזירה שמא ימצא על קשר החלמון שהוא אסור מן התורה. ש"ך ס"ק ז'.

ד. כי חוששין לדעת הרא"ה שמחמיר יותר בחלבון. ש"ך ס"ק ח'.